

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DIN BUCUREȘTI

Redactor responsabil:
Dr. NICOLOAE POPESCU-PRAHOVA

Comitetul de redacție:
Pr. EUGEN BARBULESCU, Protopop CONSTANTIN MOLDOVAN
și Preetul MANEA POPESCU, Consilierii Arhiepiscopiei.

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL { pentru preoți, diaconi și instituții 100 lei pe an
pentru cântăreți și paraoliseri 60 lei pe an

MÂNASTIREA CERNICA

Administrarea mănăstirilor noastre începe a se îmbunătăți din ce în ce. Elementele rele, deprinse din trecut cu toate rafinările diabolice, intrate în mănăstiri tocmai cu gândul necurat de ași face mendrele și a pune mâna personal pe izvoarele de câștig, au început a bate în retragere, fără ca să fi dispărut încă toți din locurile, unde n'au avut ce căuta.

M. Cernica a făcut și în 1926 progrese frumoase, grație temeliei, pe care ne-a succes a o pune dela centru cu ajutorul starețului Justin Șerbănescu, și pe care temelie se continuă munca și sub conducerea actualului delegat al arhiepiscopiei, care se silește — încă cu greutate — a executa ordinele de îndreptare.

1. Situația îndreptată a atras ceva elemente noi, cu cari s'a putut reîncepe slujbele întrerupte și la biserica a II-a. Câțiva călugări mai sunt în formație.

2. Școala primară înființată în 1922 s'a prefăcut în un început de „seminar monahal“, unde dascăli modești predau la 20 elevi învățământul după programul dela Seminarul Nifon.

3. Ordinea introdusă la Ecclesiarhie a produs roadele sale, încât slujbele oficiate pentru mângăerea celor ce au morți îngropați acolo și pentru cei ce căutau mângăere în mănăstiri — pe lângă foloasele morale — au produs și un venit în 1926 de 300.000 lei, sumă până acum neajunsă. Iată cum cinstea și corectitatea poate produce minuni.

4. Arhonderia, condusă de un călugăr bun, renovată și adaptată a produs 50 000 lei. Celelalte mănăstiri încă se tot gândesc, cum ar putea scăpa de ordinul de-a încasa taxe dela cei ce dorm pe acolo.

5. Via a produs 600.000 lei. Deși la Valea Călugărească, unde-i via cea mare, recolta a fost

mai slabă la toți în jur, via mănăstirii a produs mai mult și vin bun grație hărniciei călugărului basarabean Zosima Corja, care a fost expus în cursul anilor la fel și fel de invective — dimpreună cu însuși chîriarhul — din partea unor călugări netrebnici, dedați la jaf și pradă. Iară acum cei ce văd roadele în folosul mănăstirii îl cotează mulțămite. Cinstea trebuie să străbată încet-încet și să fie apreciată.

6. Dealul dela Seciu Prahova a fost exploatat de un particular peste 10 ani, ruinând totul: casă, apartinențe, gard, pomi. Conducerea veche a mănăstirii a propus vinderea locului, ca să-l cumpere probabil tot fericitul exploatator de pomană. Prețul era fixat începând cu 350 lei pogonul. I. P. Sf. Patriarh care pretutindenea forțează principiul: «Biserica nu vinde avutul său», a interzis strict vinderea și a dispus să se îngrădească și începă replantarea cu vie. S'a îngrădit cu sârmă și stâlpi de stejar tot terenul de 12 pog.

S'a desfundat 4 pog. și unul e deja plantat cu viță nouă. Casa de locuit s'a clădit d'n nou. Azi avem acolo omul nostru. Imediat lângă noi s'a găsit petrol. Este sondă. Avem nădejde, că locul va crește enorm în preț. Ochiul de vulturi hrăpăreți, cari cred încă în naivitatea proprietarului, au pofta de acaparare pe preț bagatel. De se vindea — cum bisericile au vândut pe nimica atâta pământ — eram vrednici de blestemul viitorimei.

7. Pădurea dela Dealul mare era greu de păzit. Mereu se tăia copaci mari. Deaceea am dispus tăierea, făcând butoale în valoare de 350.000 lei = 80.000 litri. Butoalele vechii s'au reparat toate radical de un călugăr tot Basarabean, încât mănăstirea are pe vre'o 20—30 ani. Mai sunt mil de doage.

8. Via dela V. C. s'a complectat, s'a hărăcit, îmbunătățit gardul. Pe alt teren s'a plantat mulțime de pruni. Casele crăpate s'au reparat și făcut mai multe îmbunătățiri, spesendu-se vr'o câte-va sute mil lei. Succesiv totul trebuie pus în rând bun la vie, căci ea e izvorul principal de venit. Asemenea s'a reparat împrejmuirea viei dela Cernica și s'a altoit toată cu viță nobilă cu ucenici din mănăstire, cari vor continua lucrările pentru Seciu.

9. *Tipografia*, în valoare de 800.000 lei a trecut cu totul în posesiunea și administrarea mănăstirii, asigurându-i pentru acoperirea cheltuielilor o sumă anuală de 250.000 lei. Ea a tipărit cărți rituale de valoare. Arhiepiscopia va ocroti și îngriji, ca încetul cu încetul să se formeze personal mănăstiresc, care să asigure bunul mers autonom al

instituțiunii. La înființare — afară de starețul Justin — era absolut toată mănăstirea contra tipografiei. Acum mai mulți tineri stau la dispoziția ei. Legătoria de cărți lucrează foarte frumos și solid.

10. Ucenicii dela tipografie lucră în unele ore și la câmp, la altoit viță; alții împletesc rogojini, papornite, ștergătoare, coșnițe etc. Unii fac căciuli, potcapii și urmează și cursurile dela școală, al cărei nimb se va ridica în măsura în care se vor găsi profesori buni, în mănăstire.

Buna gospodărie, îndrumată și controlată dela centru, a dat în anul 1926 un escedent frumos, de record, de 843.540 lei. Ce se putea face, dacă în trecut arhiepiscopia punea ordine în mănăstiri? Chiriarhul era mereu insultat de toți netrebnicii și incorecții, dar instituția progresa.

PREDICA INEDITA

rostită de Preasfințitul episcop Miron în catedrala din Caransebeș în ziua de Paști 1915¹⁾

Nu numai noi — ghenunchii de oameni, cari trăim astăzi, — ci nici strămoșii noștri din toate timpurile n'au ajuns să serbeze sfintele Paști în împrejurări atât de triste, ca noi în anul acesta — 1915.

Avut-au — nu-i vorba — și'n trecut oameni singurateci sau familii întregi cazuri de adâncă jale, pierzând prin moarte, pe singurul lor fiu, unica lor nădejde, sau pe susținătorul familiei, adică membrul, carele a fost mai scump, mai de valoare în toată casa. Venit-au preste vâi și ținuturi întregi, necazuri, mizerii de tot soiul, nenorociri și lovituri elementare: precum boale, epidemii, potopuri, foamete, resmiriță; dară o învălmășală atât de generală, atât de întinsă preste atâtea țări și mări, atâtea popoare, — ca și resboiul din zilele noastre, — nu s'a mai pomenit.

În vârtejul acestui resboi am ajuns și noi, — întreg poporul român din monarhia habsburgică, — și astfel ni s'au făcut și nouă parte cu vârf și îndesat din toate cruzimile lui.

Când preste 500.000 de Români — floarea bărbatilor noștri — s'au dus la oaste și la lucrări militare, când partea cea mai mare din ei stă în linia de foc a tuturor luptelor, ce decurg de multe luni, când armele cele mai iscusite și mai rafinate ale tehnicii moderne, ca niște guri nesățioase de spurcați bălauri, înghit zi de zi multe vieți de volnici Români, iară pe alții îi schilozesc pe întreaga lor viață: mai poate fi undeva o casă sau colibă românească, a cărui prag să rămâne neudat de mulțimea lacrimilor, ce curg din ochii părinților, soțiilor, copiilor, fraților și surorilor acelor ostași? Mai poate fi undeva un ochi uscat, sau vre-o inimă nesdrăbită de durere? În deosebi nouă — Caransebeșenilor — pare că

ne sună mereu în urechi sunetul jalnic și lugubru ale trimbețelor militare, cari zilnic petrec la cele vecinice câte un ostaș Român; iară când vedem după sicriul lor — zdrobit de durere — câte un moșneag cu pletele albe, câte o țărancă bătrână cu puterile istovite de povara anilor, sau soția celui mort, ducându-și de mână orfanii: — de piatră ar trebui să fii, ca să nu-ți duci mâna la ochi.

În asemenea vreme de bejenie, glas de om pă-mântean nu se va afla, care să fie în stare a revărsa atâtea mângâiere, de câtă toți avem astăzi trebuință. Numai bunul și milostivul Dumnezeu și sfânta Lui scriptură, numai acest izvor nesecat de adâncă înțelepciune pentru viață, ne mai poate alina din dureri și suferințe.

Sf. scriptură ne oferă pilda clasică a dreptului Iov care ne învață: „*cum să avem răbdare, când ne merge rău*” (Psalm 94, 18). Perduți-și-au, din avut ce era, toate turmele de vite și toată averea sa; năpăditu-l-au toate nenorocirile și mizeriile din lume, câte nu la unul, ci la 10 și la mai mulți inși erau prea multe. Prăbușindu-se casa preste copiii săi, i'a omorât pe toți; până și soția sa a început a cârți în contra lui; și la urmă din strălucirea caselor sale a ajuns să zacă pe o grămadă de gunoi și câinii să-i lingă bubele ranelor de pe trup. Și totuși n'a desperat; ci — având adâncă credință în Dumnezeu — s'a mângâiat cu cuvintele: „*Domnul a dat; Domnul a luat; fie numele Domnului binecuvântat!*” Iov. 1, 21. „*De am luat cele bune din mâna Domnului, oare să nu răbdăm și cele rele*” (11—10.)

Așa răbdare și paclintă trebuie să aibă toți, când dau de năcazuri. Dară o răbdare — plină de speranță că se va întoarce **răul spre bine** —

1. Din întreg textul cuvântării reese, cum Ierarhul conștient se năzula se mângâie poporul său și să-l pregătească pentru „învierea sa națională”, învălind această nădejde cu fapte și în cuvinte, pe cari spionii prezenți ai procurorilor și ai stăpânirii să nu le poată prinde cu mâna.

Izvorăște numai din deplină **încredere în Dumnezeu**, din **credință curată**. Apostolul Iacob zice: „*Să știți, că credința voastră produce răbdare!*” (I. 3.).

Deci, Iubiți Credincioși! în zilele aceste grele mai mult decât oricând trebuie să credem sus și tare în învățăturile cuprinse în sfânta Scriptură, în toate cele ce ne învață sf. mlață biserica, a cărei întemeietor — Iisus Christos — încă a fost cea mai strălucită pildă de răbdarea celor mai crude suferințe, pe cari din nou le-ați auzit și'n anul acesta din evangheliile sf. ntelor patimi, ce s'au încheiat cu restignirea lui pe cruce. Când l-au chinuit mai amar, a fost la culmea răbdării, exclamând asupra chinurilor lui: *Doamne iartă-i, că nu știu ce fac!*

Știind Eu, că toți credincioșii Mei din eparhie și cu dânșii și voi cei aici de față sunt cuprinși de multă durere și jale, întru mângâierea tuturor, îmi țin de părinteasca datorință a le îndrepta luarea aminte spre cele 2 clasice pilde de suferință, dar și de răbdare din sf. Scriptură, și deoparte a mă ruga pentru toți cu cuvintele apostolului Pavel: *Domnul să îndrepteze inimile voastre spre răbdarea lui Hristos*” (II Tesal. III—5) și dealtă parte a-i sfătui pe toți cu cuvintele Evanghelistului Luca „*Încingeți-vă cu răbdare inimile voastre*” (XVI—19), și nu desepați, căci zilele de necaz și suferințe nu pot fi fără de sfârșit, ci din contră—precum după nor vine senin — așa și după zilele de amar trebuie să urmeze și zile de bucurie; ba mai mult, tocmai suferințele sunt prețul, cu care rescumpărăm binele, ce are să urmeze, tocmai jertfele sunt prețul drepturilor, ce vrem să le câștigăm.

Și numai acel popor, care este gata a-și jertfi ce are mai scump — chiar și viața celor mai aleși fii ai săi — pentru anumite idealuri, numai acela este vrednic a le și ajunge acele idealuri.

Fără jertfe nici un popor nu și-a croit o soartă mai de dai Doamne în lume. Fără jertfe, nu există biruință. Nu există zi de Paști fără săptămâna patimilor.

Tocmai prasniciul de astăzi, al învierii Domnului, este faptul puternic, care ne întărește *nădejdea noastră de mai bine*. Săptămâna trecută jăliam împreună cu toată creștinătatea sfintele Patimi ale lui Hristos, și iată — abia după 3 zile — serbăm astăzi învierea Lui din morți. Deci putem fi siguri, că — precum din mormântul suferințelor lui Hristos a purces învierea Lui, și prin ea și nădejdea învierii celei de obște — așa va izvorî și din patimile, suferințele și jertfele poporului nostru românesc mântuirea lui, învierea lui spre o nouă viață liberă și națională, pre care mai ales în cei din urmă ani cu atâta nădejde o așteptăm. Înțeleptul Solomon ne spune: „*Până ajungi la cinste, trebuie să suferi mult*” (Proverbe XV—33).

Dară suferințele și patimile noastre sunt nu numai multe ci și lungi; ele durează de veacuri. Deci n'ar fi nici o mirare, dacă — drept echivalent, drept răsplată, — bunul Dumnezeu ne-ar face parte de realizarea idealurilor, dorințelor noastre, *în măsura îndelungatelor suferințe*, ce le-am îndurat — și cari își ajung culmea în jertfele enorme din zilele noastre.

Să ne rugăm, ca Dumnezeu se ne facă parte nouă — celor de azi — de această resplată. Amin

C I R C U L A R I

Circulara Nr. 0564 din 4 Februarie 1927.

Prea Cucernice Părinte,

Și dela credincioși și dela preoți Ne vin plângeri și reclamațiuni, că unii din preoți nu păstrează granițele parohiei în care sunt așezați să slujească, și se mai întind și pe la vecini. Fenomenul e mai frequent în parohiile de orașe, dar nici parohiile rurale nu sunt cruțate de asemenea întâmplări.

Ca urmare, Vă poftim să faceți cunoscut tuturor preoților, că atât canoanele cât și legile în vigoare, opresc riguros asemenea încălcări, și cei cari nu înțeleg să păstreze cele rânduite, vor avea să sufere consecințele propriilor lor acte.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,
† TITU S. TARGOVIȘTEANU

Cons. referent,
Pr. EUGEN BARBULESCU

Circulara Nr. 761 din 8 Februarie 1927.

Circulară Protopopilor.

Prea Cucernice Părinte,

Eșind de sub tipar lucrarea «Patriarhia Românească», — Acte și Documente —, Vă facem cunoscut că am dispus să fie trimisă tuturor parohiilor din Arhiepiscopia Noastră, spre a se pune în bibliotecă, pentru păstrare și consultare, ca o lucrare de însemnată valoare.

Spre acest sfârșit Veți primi prin Institutul Biblic un număr de..... exemplare, pe cari le Veți împărți parohiilor din Protopopia P. C. Voastre, trimițând costul de lei 50 exemplarul, direct Institutului cu specificare.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,
† TITU S. TARGOVIȘTEANU

Cons. Referent,
Pr. EUGEN BARBULESCU

Circulara Nr. 0565, 4 Februarie 1927.

Prea Cucernice Părinte,

Din multe părți și în multe împrejurări se poate auzi constatarea, că literatura noastră religioasă-creștinească e cu totul neîndestulătoare pentru nevoile de alimentare sufletească, atât a clerului cât și a poporului. Această constatare e adevărată numai în parte, și anume într-o atâta întrucât punem alături literatura religioasă creștinească de cealaltă literatură românească — din care o bună parte e cu totul protivnică scopurilor de moralitate și naționalism, ce trebuie să urmărească un neam.

Dar dacă prin comparație cu ce se scrie în alte domenii, literatura creștinească apare oarecum neîndestulătoare și prizărită, aceasta nu însemnează, că e inexistentă sau fără valoare. Deci, constatarea că literatura creștinească e neîndestulătoare, trebuie completată, pentru a fi adevărată, cu adaosul că și cea ce este, nu este folosit. Dacă preoțimea noastră ar fi în curent cu toate publicațiunile și lucrările religioase ce apar în românește — sau cel puțin cu jumătate din ele — și dacă în casele creștinilor noștri ar intra o foaie sau două din cele scrise pentru popor, fără îndoială că s'ar face un pas mare înainte.

Pentru popor avem foaia duminicală „Dumineca ortodoxă“, redactată de părintele profesor universitar Ec. I. Popescu-Mălăești, ajutat de mai mulți preoți și laici strânși în jurul Cercului „Ia și citește“. Foaia nu costă decât 60 lei anual, și cu toate că apare neîntrerupt de nouă ani, n'a putut să intre în mai multe case decât atâtea câte numără la un loc 7—8 sate mai măricele. Aceasta dovedește puținul sprijin dat de preoți.

Cercul „Ia și citește“ editează și o bibliotecă, tot pentru popor, în care au apărut până în prezent mai multe zeci de broșuri mici, cu conținut moral și accesibil de orice cititor, și foarte eftine.

Pentru toate aceste considerațiuni, Noi dispunem, ca fiecare preot să stăruiască a introduce „Dumineca ortodoxă“ în cât mai multe familii din enoria sa, cunoscând că prin aceasta se servește în primul rând interesele superioare ale Bisericii, care dorește ca toți fiii ei s'o privească cu înțelegere și iubire.

Indemnând pe toți preoții din circ. P. C. Voastre la aceasta, îi veți lămuri, că abonamentele se fac direct la administrația „Duminecii ortodoxe“, pe adresa: Pr. N. Runceanu, biserica Sf. Vineri-Herasca, București, și în cel mai scurt timp să arate fiecare preot, prin raport oficial, numărul de abonați făcuți, pentru ca P. C. V. să Ne înaintați la urmă un tablou general de situația întreagă.

Arhiepiscop și Mitropolit,
† TITU S. TARGOVIȘTEANU

Cons. referent,
Pr. MANEA POPESCU

Circulara Nr. 1038 din 21 Februarie 1927.

Circulară protopopilor și m-rilor de monahi

Ieromonahul Vasile Dăscălescu din Sfânta Episcopie a Constanței fiind scos din cinul monahal și preoțesc, vă facem cunoscut despre aceasta, invitându-vă a fi atent, spre a nu se pripăși pe acolo.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,
† TITU S. TARGOVIȘTEANU

Cons. referent,
Pr. EUGEN BARBULESCU

MIȘCAREA MISIONARĂ

Ploești. Preoții orașului Ploești, organizați într'un singur cerc pastoral, țin ședințe cu poporul în fiecare sâmbătă seara în biserica Sf. Ioan. Corul cântăreților bisericești, corul comunal, corul școlii Normale de învățători și elevele orfane din războiu — își aduce, fiecare la rândul său, partea la zidirea sufletească urmărită de Cercul pastoral, prin executarea înălțătoarelor cântări liturgice ale bisericii noastre. Cântările ca și predicile ținute de cucernicii preoți din Ploești — cu rândul — sunt așa de mult gustate de mulțimea credincioșilor, încât biserica Sf. Ion

a devenit neîncăpătoare și preoții se gândesc să rânduiască asemenea ședințe și la altă biserică.

Târgoviște. În ziua de 23 Ianuarie a. c., preoții orașului Târgoviște, constituiți în cerc pastoral, au ținut o frumoasă ședință în biserica „Lemnului“. La serviciul liturgic, săvârșit de un sobor preoțesc, au asistat toate autoritățile locale: D-l Prefect, d-l Primar, d-l Doctor, d-nii Directori ai școlilor secundare, d-na Prezidentă a Crucii roșii și alte notabilități ale orașului. Răspunsurile au fost date de corul „Cântarea României“. După predica zilei, ținută, de P. C.

Protopop al Circ. Târgoviște D. N. Popescu, a vorbit d-l Prefect al județului, dând expresie bucuriei personale că s'a început această mișcare și arătând foloasele imense și contibuțiunea importantă ce poate aduce la prosperarea generală a societății și neamului. În urmă a vorbit d-l Primar al orașului Târgoviște, evocând rolul strălucit ce l-a avut biserica.

Câmpulung-Muscel. În orașul Câmpulung, încă din Decembrie 1926, mișcarea misionară a pornit condusă de două cercuri pastorale: *primul* cu sediul la biserica Sf. Niculae, sub presidenția Pr. N. Bănățeanu, format din bisericile Nicuț, Sf. Niculae, Sf. Marina, Schei și Vișoiu și *al doilea* cu sediul la biserica catedrală Negru-Vodă sub președinția Pr. C. Stroian, parohul catedralei, format din parohiile Domneasca, Flămânda și Negru Vodă. Ședințele se țin săptămânal: Cercul I în fiecare Vineri seara orele 6-7 și Cercul II în fiecare Joi seara între orele 6-7. Corul Seminarului de orfani participă efectiv la ședințele ambelor cercuri, executând cântări religioase creștinești. Asistența din ce în ce mai numeroasă dovedește, că lucrarea săvârșită cu inimă și tact nu se pierde în zadar niciodată. Fiecare Cerc a tipărit, prin contribuțiunea personală a preoților, afișe cu vestirea datei și locului unde se ține adunarea și cu arătarea programului (titlul conferinței) și numele conferențiarului. Aceste afișe sunt răspândite în oraș în toate săptămânile, înainte de ziua ședinței Cercului. E un mijloc de a atrage lumea, pe care-l recomandăm tuturor cercurilor orașanești.

Asociația creștină „Patriarhul Miron” din București — după ce a învățat cântările liturghiei d-lui Kiriac și altele, după ce la Crăciun a împărțit daruri în preț de 90 000 lei — a început a scormoni situația religioasă de prin vecinătatea membrilor ei, a mișca pe toți pentru alipire de biserica părinților. Astfel au aflat, că în o casă la o văduvă erau doi copii mari nebotezați. Tatăl lor nu era creștin. Mama, deși momită cu fel și fel de mijloace ca să ru-și boteze copii — a cedat argumentelor membrilor Asociației, și Duminică au fost botezați în catedrala patriarhiei, dimpreună cu un al treilea băiat aflat în altă parte. Au primit numele de Mihail, Ioan și Constantin, în vârstă de vreo 8, 5 și 4 ani. Catedrala era arhiplină încât nu te puteai mișca. Asociația a cântat la botez: „Câți întru Hristos v'ați botezat...” Noi creștinii au primit daruri, icoane etc. Ungerea cu Sf. Mir a făcut-o însuși I. P. S. Patriarh Miron, care la urmă a ținut o cuvântare în legătură cu parabola Mântuitorului despre oala cea pierdută și despre bucuria tuturor că ni s'a sporit turma cu 3 mieluși. Asistenții lacrimau. Alte întocmiri la credința ortodoxă sunt pe cale.

* * *

Elevii liceului „Anastasescu” din Roșiorii de Vede au organizat un cor, care Duminică 16 Ianuarie a cântat întreaga liturghie în biserică, pentru a contribui la „înflorirea credinței creștine ortodoxe în acele părți” — cum spun ei. Le dorim succes și să fie imitați în toate școalele din țară.

* * *

Un comitet de doamne din societatea femeilor creștine „Svastica” au botezat Luni 24 Ianuarie, la spitalul „Maternitatea” (Filantropia) 10 copii.

* * *

A. S. R. Principesa Ileana în mijlocul drept-credincioșilor.

„Universul” a urmărit și sprijinit cu toată însuflețirea puternică mișcare de redeştere spirituală, ce se înfăptuește în Capitală sub înțeleapta îndrumare a I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea.

Iubiții noștri Suverani și scumpele Lor odrasle au ținut să arate marea bucurie pe care o simt față de această renaștere spontană, dar puternică, a virtuților și credinței strămoșești, consacrandu-i însemnătatea, cu înalta Lor autoritate.

Astfel, în ultimele două Duminici, A. Sa Regală Principesa Ileana a asistat la sfânta slujbă, săvârșită în frumoasa biserică Boteanu, unde se cântă în strună de către corul „Asociației creștine a femeilor române”, sub conducerea d-nei Eufrosina Popescu, soția vrednicului cleric și academician român pr. Niculae Popescu, profesor universitar.

Cântul religios al liturghiei maestrului Chiriac este redat cu atâta armonie de glasurile vibrante de emoție ale femeilor creștine, — a căror creștere deosebită, primită în ateliere sau pe băncile Universității, se desăvârșește într-o minunată unitată morală, sub înrâurirea poeziei mistice a creștinismului nostru ortodox, încât biserica Boteanu, altădată puțin cercetată, a devenit acum neîncăpătoare pentru marea număr de credincioși.

Extazul cu care domnița Ileana urmărește sfânta slujbă, psalmodiind în acelaș ritm sufletească cu glasurile de heruvimi cari cântă în strună, a impresionat profund pe drept-credincioși, nascând în sufletul tuturor nădejdea reînvierii vremurilor mari de odinioară, când împărații Paleologi ai Bizanțului trimiteau darurile lor imperiale Domnitorilor români și poporului nostru, pe care-l socoteau ca pe cel mai desăvârșit în virtute dintre neamurile creștine. Și sunt semne vădite că vremurile acelea, ca și virtuțile lor, renasc, pentru că la această muncă sfântă iau parte cu acelaș suflet, alături de biserica noastră, și Tro-nul, și poporul.

G. LUNGULESCU

Ș T I R I

Cum se lucrează într'alte părți pentru educațiunea religioasă a tineretului

Cea mai puternică organizațiune pentru educațiunea religioasă a tineretului este Asociațiunea catolică „*Neudeutschland*“ (Germania nouă), înființată după războiu și cu ramificațiuni în toate părțile Germaniei. Membrii ei sunt împărțiți în trei grupe: 1. *Grupa începătorilor* (copii între 10—13 ani), 2. *Grupa mijlociilor* (copii între 14—16 ani) și 3. *Grupa vârstnicilor* (tineri între 17—20 ani). Activitatea se desfășoară în cadrul parohiilor, sub formă de ședințe săptămânale în dumineci și sărbători după Liturghie, excursiuni, gimnastică, jocuri și cântări religioase și populare. Ședințele săptămânale se țin în sala de conferințe a casei parohiale, sub conducerea preotului paroh. Pentru *grupul începătorilor*, preotul are un Catehism, din care citește frumoase reguli de viață, împletite cu povestiri potrivite vârstei tinerilor, pentru grupa a doua citește Apostolul și Evanghelia duminicii ce urmează, iar pentru grupa a treia face cursuri de liturgică, educație și chiar chestiuni de apologetică. Se înțelege că are ceasuri deosebite cu fiecare grupă. Iată descrierea unei asemenea ședințe, făcută de părintele Ioan Imbroane, care se află la Berlin și scrie de acolo ce vede că se face în această direcție:

«Intr'o Vineri după prânz — timpul când se țin ședințele — îl caut pe părintele Sträter la locuința sa. Câțiva dintre *cei mici* erau acolo la sosirea mea și povesteau Părintelui întâmplări din timpul de când nu se văzuseră. La ora fixată pentru ședință fiind toți adunați, se așază împrejurul unei mese din mijlocul camerei. Președintele — unul mai răsarit și mai isteț dintre ei — le urează bun sosit și deschide ședința. Stabilesc ordinea de zi, apoi doi sau trei — între ei firește și Părintele Sttäter — luând chitarele încep să cânte un cântec popular din cele de demult trecute vremi. Este ușor de închipuit frumoasa priveliște ce o oferă un grup de 15—20 copii, plini de suflă așa cum stau și cu acompaniament de chitară cântă cu toți cântece naționale vechi. Pater Sträter le citește apoi un capitol din „*Knappen Katechismus*“ (o colecție de reguli după cari trebuie să trăiască membrii Societății), tălmăcindu-le înțelesul și aplicând regulile la viața lor de toate zilele. Toți ascultau cu luare aminte, unii cer lămuriri, iar alții încearcă să aplice regulile la situațiuni concrete. Mai intonează un cântec, apoi președintele

le citește frumoase povestiri morale. Se discută chestiuni de ordin administrativ și se închie ședința cu un coral religios. Cum stau roată în jurul mesii își dau mâinile și rostesc toți de-odată creștinescul salut: „*Grüss Gott*“. Mulțumiți și recreați sufletește de pe urma celor vreo două ore petrecute în atmosfera senină a celei mai intime și ideale prietenii, se grăbesc spre casă să-și învețe lecțiile pentru ziua următoare».

* * *

Duminică 23 Ianuarie a. c., s'a făcut instalarea ca protoiereu al plășii de sus din Capitală a Părintelui Zamfir Popescu dela biserica Sf. Vasile — Calea Victoriei; iar Miercuri, 2 Februarie, în ziua praznicului Întâmpinării Domnului a fost instalat ca protoiereu al plășii de jos din Capitală, părintele Const Moisiu dela biserica Manu Cavaflu. Și într'o parte și'ntr'alta, solemnitatea s'a petrecut într'o atmosferă de adâncă pietate creștină, manifestată prin exprimarea celor mai bune nădejdi pentru întărirea vieții sufletești a poporului. P. S. Vicar arhiepiscopesc Titu S. Târgovișteanu a onorat prin prezența Sa amândouă aceste instalări și a sporit prin cuvântul său de povăță și îndemn înțeleptesc atât curajul celor doi noi aleși protoierei în îndeplinirea sarcinei ce li-se pune pe umeri, cât și nădejdiile de mai bine ale credincioșilor prezenți cari prin numărul lor mare dădeau dovada, că le stă și lor la inimă înaintarea lucrului de mântuire al Bisericii noastre.

* * *

CHIRII URCATE. — Făcându-se închirieri noi la „Palatul Nifon“ din Calea Victoriei pe bază de *licitație publică* s'au obținut următoarele urcări

1. Prăvălia Nr. 3 dela 85.000 lei la 182.000 lei anual.

2. Un apartament etajul I dela 140.000 lei la 350.000 lei anual.

3. Un apartament mic etajul II dela 90.000 lei la 110.000 lei anual.

4.—3 mansarde dela 23.000 lei la 44.000 lei anual.

5. Prăvăliile Nr. 5, 6, 7, 8 și 9 și apartamentul A din etajul II dela 410.000 lei la 2.500.000 lei, realizându-se astfel un plus anual de 2.438.000 lei în favorul „Seminarului Mitropolitului Nifon“.

Naște cu vr'o 6 ani chiria era preste 280.000 lei. Azi pe calea de licitație palatul aduce 5 milioane 120 mii lei.

Toate parohiile și instituțiunile noastre bise-

ricești trebuie să imiteze această procedură corectă, de a închiria prin *licitație* și concurență deschisă. Prin *cinste* și *corectitate* vom spori averea bisericilor în interesul dezvoltării intereselor ei duhovnicești și culturale. Deaceia nimeni să nu cârtească împotriva controlului arhiepiscopiei în fața unor asemenea rezultate uriașe. Cine cârtește — să știți — „**E un incorrect sau chiar necinstit**“.

* * *

PREOȚI HARNICI. Cu plăcere constatăm din bugetele parohiilor pe 1927, că multe biserici au la pangar venit foarte frumoase: tot peste 20.000 Lei. Unele biserici chiar n'au nici un alt venit, doar dela pangar, candelabre, clopote și din ele își acoper necazurile. Sperăm, că în curând toate bisericile vor pune ordine în venitul pangarelor, căci din cruțări se fac sumele mari. Preoți din Ploești stau în fruntea acestei bune ordine.

Membrii Consistoriului spiritual central

Înalt Prea Sfințitul Patriarh Miron a confirmat ca membrii în Consistoriul spiritual central — instanță de recurs — pe următorii preoți:

Membrii ordinari

P. C. Pr. Dr. Vasile Gheorghiu, *președinte*, profesor universitar, Cernăuți.

P. C. Ec. Stavrofor Serghie Bejan, directorul școlii spirituale Chișinău.

P. C. Pr. Ilie Beleuță, profesor la Academia teologică, Sibiu.

P. C. Pr. Vasile Pocitan, parohul bisericii Sf. Voevozi, București.

P. C. Pr. V. Constantinescu, parohul parohiei «Marăia», Piatra-Neamț.

Membrii Supleanți

P. C. Pr. Ilie Tocan, profesor la facultatea de teologie, Chișinău.

P. C. Pr. Niculescu, profesor, Cluj.

P. C. Arhipresviterul Stavrofor Mihail Bendescu, Crasna.

P. C. Pr. Constantin Dinescu preotul bisericii «Nicoarița», Iași.

P. C. Pr. I. Pretorian din Craiova.

* * *

Au fost confirmați în Consistoriul spiritual mitropolitan următorii preoți:

Membrii Ordinari

Pr. Teodor Georgescu, București, *președinte*.

Pr. D. Serădeanu, Râmnic N. S.

Pr. N. Ionescu, Argeș.

Pr. N. Popescu, Chiojd-Buzău.

Pr. G. Rădulescu, Constanța.

Membrii Supleanți

Pr. G. Gheorghiu, Dobroteasa-București.

Pr. Marin Preoțescu, Pitești.

Pr. C. Dobrescu, Buzău.

Pr. G. Ionescu, Călărași.

INFĂPTUIRI CREȘTINEȘTI

„Fondul Millei Creștine“ întemeiat cu multă stăruință, dar nu fără greutate, de I. P. S. Patriarh, la fiecare parohie, începe a-și da roadele pe-acolo pe unde a fost organizat și folosit în spiritul înaltului Intemeitor. După alte multe cazuri, cari nu s'au publicat aici, iată că ne vine acum știrea, că în parohia Drăghici din jud. Mușcel a murit o femeie văduvă, săracă lipită pământului, lăsând în urma ei 5 copii fără nici-un sprijin și avere, în chiar toiu iernii. Preotul locului, părintele Alex. Vișoiu, în acord cu d-nii membrii ai epitropiei, a dat 500 lei pentru orfanii nenorociți, lămurind poporul strâns la înmormântare, că acești bani sunt din „Fondul Millei Creștine“, întemeiat de I. P. S. Patriarh. De pe buzele tuturor celor prezenți se ridicau rugăciuni către Dumnezeu pentru sănătatea I. P. S. Patriarh. Folosul mare e că de aci înainte, acei creștini vor da banul lor cu inimă voioasă pentru că vor ști pentru ce-l dau.

MULȚUMIRI

Parohia Domneștii de sus din jud. Muscel este împodobită cu unul dintre cele mai frumoase locașuri de închinare. Biserica, înălțată încă de acum câțiva ani, trece într'adevăr ca o podoabă pentru regiunea în care este situată. Ridicarea ei se datorește în cea mai mare parte muncii și contribuțiunii personale adusă cu inimă largă de răposatul preot I. Moiescu, pe care Dumnezeu odihnească-l în pace. Totdeauna nu trebuie să fie uitată nici stăruința depusă de părintele Gh. Ionescu, actualul paroh, căruia i-se aduc pe această cale mulțumiri iar Dumnezeu va ști să-l încarce de binecuvântările Lui cele netrecătoare.

* * *

Preotul Toma Diamandescu, paroh al comunei Mogoșani, Jud. Dâmbovița, aduce mul-

țumirile sale și ale enoriașilor, conducătorilor băncii populare „St. Treime“ din localitate, cari răspunzând rugămintelor sale, au dat din beneficiile băncii, următoarele ajutoare bănești pentru biserică:

In anul 1923 suma de lei 5.460
 In anul 1924 suma de lei 9.290
 In anul 1925 suma de lei 25.000
 In anul 1926 suma de lei 24.000
 Total lei 63.750

Afară de acestea, în anul 1924 făcându-se restaurarea radicală a bisericii parohiale, banca sus-zisă a dat suma de lei 300.000 (Trei sute mii) sub formă de împrumut enoriașilor pentru a plăti cheltuelile făcute cu restaurarea cu o dobândă de 6⁰/₀.

Dumnezeu să le dea și în viitor sănătate, și aceleași gânduri bune pentru Casa Domnului.

* * *

Se aduc vii mulțumiri pe această cale d-lui Filip Stoicescu, episcop la biserică parohială Sf. Ilie din Gaești, care a dăruit bisericii patru rânduri de perdele de mătase cu fir, pentru icoanele împărătești, cum și o mare icoană a Mântuitorului cu rama și cu postamentul trebuitor.

* * *

Se știe că 10⁰/₀ din sumele ce se strâng într'un an cu Discul milei creștine se trimite de fiecare biserică Arhiepiscopiei pentru fondul Milei creștine administrat de Arhiepiscopie. Biserica Sf. Gheorghe Calea Plevnei din Capitală a trimis suma de 4195 lei — cea mai mare sumă primită până în prezent la fondul Arhiepiscopiei. Pentru aceasta se trimite preotului paroh G. Mihăilescu cuvinte de mulțumire pentru osteneala ce depune în ajutorarea celor săraci și îndemn pentru a continua și mai departe această operă.

* * *

Protopopul jud. Ilfov, circ. II-a Budești mulțumește și pe această cale bătrânului și piosului creștin Ion Petre Sârbu, pentru că a ajutat la înfrumusețarea Sf. Biserici din Câmpurelu, jud. Ilfov cu multe daruri și cu un antîmis în valoare de 800 lei.

Dumnezeu să-i răsplătească pentru toate faptele sale creștinești.

PAROHII VACANTE

Protopopiatul Circ. I. Târgoviște

Concurs

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh din parohia «Curtea Domnească», din Târgoviște. De biserică parohială nu ține bisericește nici un credincios, fiind monument istoric.

Are însă trei biserici filiale: Sf. Vineri, Sf. Nicolae Andronești și Izvorul Tămăduirei (Oborul vechi) cu circa 200 familii.

Din aceste trei biserici numai cea dela Sf. Nicolae Andronești este servită de un preot ajutător.

Biserica e de zid în stare bună servind momentan de Catedrală având și casă parohială.

Cererile însoțite de acte și memorii se vor înainta la protopopiat, care cu raport amănunțit le va trimite Arhiepiscopiei spre cele de cuviință.

Protopop, DEM. N. POPESCU

* * *

Protopopia Capitaliei Circ. Plășii de jos

Concurs

Se publică concurs pentru ocuparea celui de al doilea post de preot ajutător, nou înființat la parohia de periferie „Bărbătescu Vechiu“.

Parohia are 1517 familii și peste 6415 suflete.

Biserica de zid în stare bună și întreținută de stat.

A. Beneficii pentru preot

a) Primește salariul cu accesoriile dela stat, conform gradului de studii.

b) Veniturile epitrahilului se cifrează la suma de lei 12000 anual.

c) Casă parohială n'are.

B. Indatoriri

a) Cele cerute de sfintele canoane și legile bisericești. Cererile însoțite de acte și memoriile necesare (vezi regulamentul de numire a preoților, publicat în Apostolul No. 11/925) se vor depune în termen de 30 zile dela această publicație în „Apostolul“, la oficiul protopopesco, care le va da cursul legal.

Protopop

ECON. CONST. MOISIU